

Sygn. akt VII K 35/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Jolanta Korkus

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Chojnacka

po rozpoznaniu w dniu 11.10.2016 roku

sprawy **W. M.** s. J. i I. z d. Ł., ur. (...) w I.

oskarżonego o to, że:

w dniu 24 października 2014 r około godz. 15:30 w W. na (...) km drogi nr (...) woj. (...) kierując (...) nr rej. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to , że w wyniku nienależytej obserwacji drogi zjechał na lewą stronę jezdni czym zmusił kierującą samochodem osobowym F. (...) nr rej. (...) K. S. poruszając się z kierunku przeciwnego do zjechania na lewą stronę jezdni, gdy zorientował się o swoim błędzie i powrócił na prawą stronę jezdni doprowadził do zderzenia się pojazdów, czym nieumyślnie spowodował obrażenia ciała u **K. S.** w postaci : złamania ścian oczodołu lewego z przemieszczeniem, złamania kości nosa, złamania fragmentu wyrostka zębodołowego szczęki, złamania kostki bocznej stawu skokowego prawego, otarcia skóry twarzy, które spowodowały naruszenie czynności narządów jej ciała na czas dłuższy niż siedem dni w myśl Kodeksu Karnego

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

1. oskarżonego **W. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 177 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 177 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;
3. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2376,94 (dwa tysiące trzysta siedemdziesiąt sześć złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu poniesionych wydatków oraz kwotę 280,00 (dwieście osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygnatura akt VII K 35/16

UZASADNIENIE

Oskarżony W. M. w dniu 24 października 2014 r. około godziny 16:00 jechał jako kierujący samochodem ciężarowym marki D. D. nr rej. (...) drogą nr (...) od P. w kierunku M.. Jechał sam z prędkością około 70-80 km/h.

(wyjaśnienia oskarżonego W. M. k. 40 odwrót-41, k. 29-30, k.51-52, k. 105-106, k. 107-108 , notatka urzędowa k. 1)

Za pojazdem oskarżonego jechał kierując busem z pasażerami P. D.. Jechał on z prędkością około 70-80 km/h. W tym czasie z przeciwnego kierunku ruchu w stronę P. tą samą drogą jechała jako kierująca samochodem osobowym F. (...)

nr rej. (...) K. S.. Również poruszała się z prędkością około 70 km/h. W pewnym momencie pojazd kierowany przez oskarżonego powoli bez widocznej przyczyny i sygnalizowania tego manewru zjechał na przeciwny pas ruchu jadąc na wprost pojazdu kierowanego przez K. S.. Pokrzywdzona widząc taką sytuację na drodze podjęła manewr obronny w celu uniknięcia zderzenia czołowego zjeżdżając na lewy pas ruchu. W tym czasie pojazd kierowany przez oskarżonego również wrócił na swój pas ruchu i doszło do zderzenia pojazdów. Zderzenie nastąpiło według pikietażu na (...) m (...)w miejscowości W..

(zeznania K. S. k. 41 odwrót-42 odwrót, k. 3 i 8 zbiór C, zeznania P. D. k. 42 odwrót-43, k. 7 i 10 zbiór C, opinia biegłego w dziedzinie mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego k. 35-44)

W czasie była pora dzienna, było widno. Nie było opadów atmosferycznych ani mgły, jezdnia asfaltowa była sucha, czysta i gładka, odcinek drogi prosty, obszar niezabudowany ograniczenie prędkości do 90 km/h.

(protokół oględzin miejsca wypadku k. 3-4, k. 62-62, szkic sytuacyjny k. 2, k. 61, dokumentacja fotograficzna k. 14-19, płyta k. 20)

Zarówno oskarżony jak i pokrzywdzona w czasie wypadku byli trzeźwi.

(protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 5,6)

W wyniku zderzenia pojazdów pokrzywdzona K. S. doznała obrażeń ciała w postaci złamania ścian oczodołu z przemieszczeniem, złamania kości nosa, złamania fragmentu wyrostka zębodołowego szczęki, złamania kostki bocznej stawu skokowego prawego, otarcia skóry twarzy. Powyższe obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonej trwające dłużej niż siedem dni.

(opinia lekarska k. 21)

Oskarżony nie był nigdy karany.

(karta karna k. 25)

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. Wyjaśnił, że nie doprowadził do zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, które by uzasadniało zjechać na jego pas ruchu i doprowadzenie do zderzenia. Przejeżdżając obok początku szkółki leśnej zauważył po prawej stronie rowerzystę bądź pieszego i przystąpił do jego omijania. Nie pamięta czy włączył lewy kierunkowskaz. Po wykonaniu tego manewru powrócił na swój pas ruchu. Następnie usłyszał sygnał dźwiękowy poziomu gazu LPG. Spojrzał na kontrolkę poziomu paliwa. Trwało to ułamek sekundy. Gdy ponownie spojrzął na drogę, zobaczył jadący na wprost niego samochód osobowy. Po chwili doszło do zderzenia. Nie wie dlaczego ten pojazd zjechał na jego pas ruchu.

(wyjaśnienia oskarżonego W. M. k. 40 odwrót-41, k.29-30, k. 51-52, k. 105-106, k. 107-108)

Zabezpieczony w sprawie na miejscu wypadku rzeczowy materiał dowodowy nie pozwolił na odtworzenie toru ruchu samochodów D. i F. oraz na powiązanie tego ruchu w czasie i przestrzeni. Dlatego w przedmiotowej sprawie najistotniejsze znaczenie ma ocena osobowych źródeł dowodowych czyli wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadków. Z tych powodów obie opinie biegłego z dziedziny mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego mają znaczenie drugorzędne.

Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego co uzasadnienia przyczyny zmiany pasa ruchu. Nie jest wiarygodne dla Sądu, że oskarżony omijał pieszego lub rowerzystę, gdyż temu twierdzeniu zaprzeczają kategoryczne i przekonujące zeznania P. D., który jechał jako kierujący busem za oskarżonym, obserwował sytuację na drodze i jednoznacznie stwierdził, że oskarżony nie omijał nikogo, ani pieszego, ani rowerzysty, bo ich tam nie było. Świadek jest osobą postronną, znalazł się na miejscu wypadku przypadkiem i nie ma powodu zeznawać okoliczności niekorzystne dla oskarżonego. Jednocześnie jako kierujący busem, jadąc za oskarżonym w tym samym kierunku miał możliwość

obserwacji sytuacji na drodze przed swoim pojazdem, a więc dokładnie widział zachowanie oskarżonego jako kierowcy samochodu D..

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej K. S.. Są one jasne, wewnętrznie spójne i konkretne. Zeznania świadka są niewątpliwie szczerze i prezentują obraz zdarzenia tak jak się utrzymał w jej pamięci. Brak podstaw, aby odmówić im wiary. Odniesione przez nią obrażenia ciała znajdują potwierdzenie w opinii biegłego chirurga.

Sąd zaaprobował też opinię biegłego chirurga, gdyż jest ona szczegółowa, wyczerpująca i logiczna.

Pozostałe zebrane dowody podlegają akceptacji Sądu jako nie budzące wątpliwości.

Oskarżony W. M. wyczerpał dyspozycję art. 177 § 1 kk, ponieważ nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że kierując samochodem ciężarowym m-ki D. D. nr rej. (...) w wyniku nienależytej obserwacji drogi zjechał na lewą stronę jezdni, przez co zmusił jadącą po tym pasie ruchu w kierunku przeciwnym kierującą samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...) K. S. do zmiany pasa ruchu i zjechania na lewą stronę jezdni, po czym wrócił na prawą stronę jezdni doprowadzając do zderzenia obu pojazdów w wyniku czego nieumyślnie spowodował u pokrzywdzonej obrażenia ciała w postaci złamania ścian oczodołu z przemieszczeniem, złamania kości nosa, złamania fragmentu wyrostka zębodołowego szczęki, złamania kostki bocznej stawu skokowego prawego, otarcia skóry twarzy. Powyższe obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonej trwające dłużej niż siedem dni.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy prawo o ruchu drogowym uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze są zobowiązani zachować ostrożność albo gdy ustawa tego wymaga szczególną ostrożność, unikać wszelkiego działania, które mogłoby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudnić albo w związku z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę.

Oskarżony nie dał posłuchu w/w normie prawnej, gdyż bez powodu i sygnalizowania zjechał na przeciwległy pas ruchu powodując zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym i wymuszając podjęcie manewru obronnego przez kierującą samochodem K. S.. Dla pokrzywdzonej zachowanie oskarżonego na drodze było nieprzewidywalne i w konsekwencji doprowadziło do zderzenia obu pojazdów.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd stwierdził, że jest on znaczny, gdyż oskarżony uchybił zasadom bezpieczeństwa w ruchu drogowym o podstawowym znaczeniu. Ponadto wskutek wypadku pokrzywdzona doznała dotkliwych obrażeń ciała, które dostarczyły jej wielu cierpień i wymagały leczenia. Jako okoliczności łagodzące Sąd poczytał, że oskarżony bezpośrednio po wypadku zachował się prawidłowo – zatrzymał się, starał się udzielić pomocy. Oskarżony nie był nigdy karany, prowadzi ustabilizowany tryb życia. Okoliczności obciążających Sąd się nie dopatrzył. Z tych względów uznał, że kara 8 miesięcy pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości tego czynu. Uwzględniając dotychczasową niekaralność oskarżonego Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat. Dla wzmocnienia wychowawczej roli postępowania karnego orzekł 50 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda z nich. Grzywna w tej wysokości jest dla oskarżonego dolegliwa, a zarazem realna do spłacenia.

Ponieważ oskarżony pracuje i osiąga dochody Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.